

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Féi'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în tôte dîtele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țeri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôte siodiensiile si banjide prenume-
ratiune sunt de a se transmite la Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

IN PRIM'A DECEMVRE.

Frundia verde de secara,
A sositu in fine dara
Diu'a cea de multu oftata.
Candu poteamu vedé odata,
Că ce potu sê faca „ei”,
Pan' acuma totu pigmei,
Candu poteamu vedé in fine,
Că ce-su: fiori sêu maracine?

Déca cumva pan'acuma
Seriosu si cam cu glum'a
Cine-va vru sê li dica,
Cumca ei nu facu mimica,
I strigau in gura mare:
„Fii nitielu cu asceptare,
Pan' acuma n'amu facutu,
Că-ci vedi inca n'amu potutu.”

Dup'acést'a promisiune.
Ne-amu schimbatu in opiniune,
Si-apoi asceptaramu ér,
Dar si-acuma insedaru.
Si li-amu disu: Nu faceti inca?
Inse ei tari ca si-o stanca,
Ni-a respunsu: „Mai asceptati,
Acusi sê ve minunati.

Asceptati voi pana'n fine
Pana ce vedeti că vine
Pe tapetu acea cestiune,
Ce se dice uniune,
Si atunci v'eti minună.
Câte tôte-omu eluptă!
Si noi asceptaramu ér,
Se'ntielege. insedaru.

Diu'a cea de multu oftata
A sositu in fine-odata
Dar in diu'a multu dorita
„Ei” ne dusera'n ispita,
Unulu merse intro parte,
Dar n'ajunse pré departe,
Altulu „hois” si altulu „cia,”
Toti in alte parti mană.

Unulu, celu cu bub'a'n capu,
Si cu barb'a casi-unu tiapu,
Fu vitezulu celu mai mare,
Ce cu dulce incantare
Ni cantă in tonu de brôsce,
Cumca elu o recunosce,
La botediu i fu nanasiu,
Si-a beutu si aldamasiu.

Ceialalti mai mari si mici,
Se facura toti pitici,
Si tacura barbatesce,
Par'că toti mancara pesce,
Se 'nholbau cu admirare,
Cum se'ngropa-o țiera mare,
Par' că numerau „ei” toti
Bancele lor de cinci zgloti.

Inse nu-e de minunatu,
Că nimica n'a luptatu!
De trei ani de dîle'ncôce,
N'a fostu tempu de a se côce
Vr'o idea 'n capulu lor.
Vr'unu planu bunu, decietoriu.
N'a fostu tempu, iubirii mei,
Siêda diece draci in ei!

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Fratre de cruce!

Dupa cum ti-am fostu scrisu in rendulu trecut, acum de câte-va septemane me aflu in Pesce si mai in toate dîlele me abatu câte unu picu pe la „tergulu“ celu mare ca sê me mai puna in mirare caputatii de vit'ra lui Pist'a prin vorbirile lor cele pline de constitutiune neconstitutiunala, si apoi éra sê me desfetedi in portarea cea prea escelinta a caputatifloru romani ardeleni.

Dar sê-i lasăm pre cei d'antâiu în tréb'a loro, și sê nu ne mai sfarmâmu capulu cu ei, și sê ne întorcemu la cesti din urma, la eroii celoru cinci zgłoti buni.

Dar' ce sê dîcemu despre „ei“, de unde sê începemu? si in câte parti sê-i impartîmu, câ-ci deca proverbiulu „câte capete atâte simtiri“ se pôte aplicá unde-va, apoi aici se pôte mai acomodatú dóra, decâtú ori si unde pe sub sóre.

Dar' sê vedemu ce-au facutu in diu'a prima,
candu se puse la doba tiér'a loru!

Mai nainte de tôte ie cuventulu Elia Ochilariu,
 si dîce, cã lui nu-i trebue de feliu uniunea; (strigãri
 cumplite, pilaritiile faceu sgomotu mare, — kishire-
 luva provôca tîrgulu sê se omenesca, cã-ci altcum lu-
 va alungã a fara;) Buha Tielu de ceea-alta parte se

scôla si demintiesce pe Ochilariu, si dîce, cî uniunea
e mai buna decît placint'a cu unsôre. (Placere.)

Ti(e)ncusiu Potc'a se alatura langa Ochilariu, Puscastele se alatura langa Buha-Tielu, unulu catra teca, altulu catra punga si asié mai de parte, in urm'a urmeloru inse s'a alesu din tóta politic'a loru „ipotecaria“ o nemica intréga, fiindu câ nici unulu u'a sciutu ce sê mai face.

Astfeliiu si-au ispravitu detorinti'a loru acei-a.
cari in restempu de 3 ani au totu dîsu: asceptati
pana ce va veni la tapetu caus'a nóstra.

Ti-asiu pot  scrie frate mai multe secature de aceste si mai multe episoade din tical s'a vietii a ticalosilor muribundi, dar  voi  tac  despre t te aceste, ci voi  reproduce vorbirea intr ga a lui Bala-mare cel  frumosu  tenuta in cauz'a uniunii Ardealului cu Ungari'a.

Éca vorbirea dupa insemnările stenografice :

„ — — . . . — — — ! ? !“

De aci' apoi te poti procopsi.

Pentru viitoriu scie bunulu Domnedieu, ce va aduce diu'a si nóptea, dара io pentru aceea remanu si de aci inainte alu teu

frate de cruce
Pacala.

Óre!

Éta in fine deslegata cestiunea cea importanta, ce se agitã de atãtia ani.

A venit a nume unu nou Alesandru, carele a taiatu nodulu gordianu.

Si acestu Alesandru fu cardinanulu din Oradea-mare, carele spuse mai a-de-unadi in cas'a boeriloru, (erasi-in numele a trei milioane de romani,) câ Dumnedieu a daruitu pamentulu acest'a ungu-riloru.

E bine, dupa acést'a asiu dorí sê sciú si io, câ
óre ce va daruí Dumnedieu cardinalului oradanu
pentru acést'a declaratiune patriotica si natiunala ??

Despre unu procesu de presa.

Eri am asistatu la pertractarea procesului de presa intentatu in contra diuariului „Federa-
tiunea.“

Redactorulu acusatu spelă bine pe caputatii ro-
mani din Ardealu.

Acestu incidentu a facutu mare efectu in auditori — inse n'ar fi facutu atâtu de mare, de cumva din intemprare nu erá de fatia si — Bala-mare celu frumosu.

Sermanulu la fia-care batjocura facea câte un pasiu catra usia.

Spiritula lui Jara György
catra Mihályi si Papp Simon.

Cu bucuria vedu, că voi sunteți vrednici urma-
tori ai mei! Nu m'am înșelatu în voi.

Sê traiti la multi ani!

Dloi Iia Macelariu.

Domnule !

Mi-ieu libertate a-ti traduce unele rinduri din fôr'a magiara „Pesti Hetilap,“ ca sê te indulcesci de meritulu si fruptele osteneleloru dtale pentru natiunea romana.

Ecă traducerea din buchie în buchie: „Că diet'a Transilvaniei nu mai p^ote fi pomenită, că Transilvan'ia e parte integrit^oria a Ungariei. si că uniunea e faptu, destulu de chiaru dovedesce Macelariu si consortii siedindu pe bancele dietei Ungariei.“

Poftimu ? Place-ti ?

Gluma sióda.

Intr'o societate in care se povesteau câte si mai câte glume, unu tengeru care vré a se produce c'o gluma si care chiar nu-i venea in minte, in meditatie sa se totu leganá pe scaunulu seu, care rupendu-se cadiu cu elu cu totu la pamentu. Ruptute-ai fi fostu de spatele carui te-a facutu, díse tengerulu sculandu-se si privindu si mai rusínatu la dómn'a casei a careia barbatu fiindu chiaru mesariu, facuse scaunulu.

Sê s'andia la Ciacova!

Dupa tacere de trei ani de zile in sfirsitu si-a cascatu gur'a si deputatul Iváskovits.

Si a vorbitu si a protestatu in contra procedu-
rei deputatiloru romani, carii la desbaterea speciala
a proieptului de lege pentru natiunalitâti au paresitu
in corpore siedintia.

Oh, Ivásokvits, si tacuisses romanus bonus mansisses!

TRENCA si FLÉNCA.

T. Soro Flénca, n'ai fostu si tu alalta eri in serata sarata a dlui Puscastele?

F. Nu.

T. D'apoi nu scii tu ore, ce cauza póte avé dsa de se bucura chiar acuma asié de tare, încátu dá petrecere?

F. De buna séma se bucura, cá „puterea morala“ a castigatu asié de multu in tégulu de la Pesce.

Unu svatu bunu la Orade.

Dle parinte Enciclikágyi!

Dta provoci pe subalternii dnéi tale, ca in consciint'a sufletésca sê spionedie pe urdătorii subscrierii pronunciamentului in Satu-mare.

Cu ast'a nu vei merge departe. Deci ca sê-ti ajungi scopulu, eu te imputerescu, ca acele 200 fl. cari ti le-am datu din fondulu secretu, scii pe atunci candu eram eu celu mai mare, (credu cá ti-vei aduce a minte si de aceea, cá pe ce scopu ti-le-am fostu datu,) te imputerescu dîcu, sê le intrebuintiedi in caus'a acést'a onesta, si mantuitória de patria. . . .

Moritz P. Alfý m. p.

Scire mai noua.

Am audîtu, cá diet'a, respective : ablegatii liberali (!) magiari, séu guvernulu, sunt aplecati a mai adauge catra paragrafiu lui Deák in caus'a nationalitatiloru urmatoriulu

§ Nemagiariloru li se concede in totu imperiulu magiaru a-si indreptá rogatiunile catra Dumnedieu in limb'a loru propria, — inse guvernulu nici decátu nu primesce a supra sa respundiabilitatea, déca asemenea rogatiuni indreptate in atare limba nemagiara fi-voru bineprimite la ceriuri séu ba.

Banchirulu natiunii catra Enciclikágyi!

Iubite frate in Beust-Andrássy!

Din enciclic'a dtale vediendu, cá esti de o credintia cu mine, éta cu bratiile deschise te primescu de sufraganu, cu atátu mai alesu, cá-ci sciu cá adi mane vei fi innaltiatu la titulatur'a excellentiei mele. . . .

Deci ca pe unu credintiosu te chiámu la sindulu nostru comunu, carele se va tiené in 30 fauru a anului venitoriu.

Banchirulu natiunii.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, ce deosebire este intre grofulu Wenkheim László si intre episcopulu Szilágyi?

M. Acea, cá Wenkheim e unguru, éra Szilágyi — romanu.

T. Si-apoi ce mai inca?

M. Acea, cá Wenkheim ca unguru in cas'a magnatiloru n'a primitu proieptulu de lege in caus'a nationalitatiloru, din caus'a cá acel'a nu indestulesce nationalitátile, éra Szilágyi ca romanu a votatu cu bucuria pentru primirea acelui proieptu de lege.

T. Frate Mando, da sci-mi-ai tu spune, ce deosebire este intre Buha-Tielu si intre Nobilioladu?

M. D'apoi me voiú incercá.

T. No én sê audu!

M. D'apoi aceea, cá Buha-Tielu si-a stersu numele cu totulu din proieptulu de resolutiune, éra Nobilioladu nu si-l'a stersu.]

T. Bine; inse acuma mi-spune asemenarea intre acesti doi romani mari.

M. Dapoi asemenarea este aceea, cá si unulu si altulu a pledatu in contra produptului seu propriu.

T. Fórté bine. Pentru acést'a tu vei capetá cunune de la dómnele romane.

T. Audu, cá Petco in dieta abié si-a sciutu cetí vorbirea.

M. Par cá n'a fostu a lui — scrisórea.

In albumulu

celora ce s'au stersu.

Trecu mere, trecu pere . . . va mai fi inca odata alegere.

Sasulu si canele seu.

Merse sasulu tómn'a tardíu la padure dupa lemne, petrecutu numai de canele seu.

Se facú nópte si erá intunerecu, bietulu sasu cadiu in o grópa.

Dupa multe necasuri esíndu din grópa, díse suspinandu:

— Pe muliereá si pe mutza meu facutu Dumnezeu, — éra pe mine si pe kinsle meu facutu drakul.

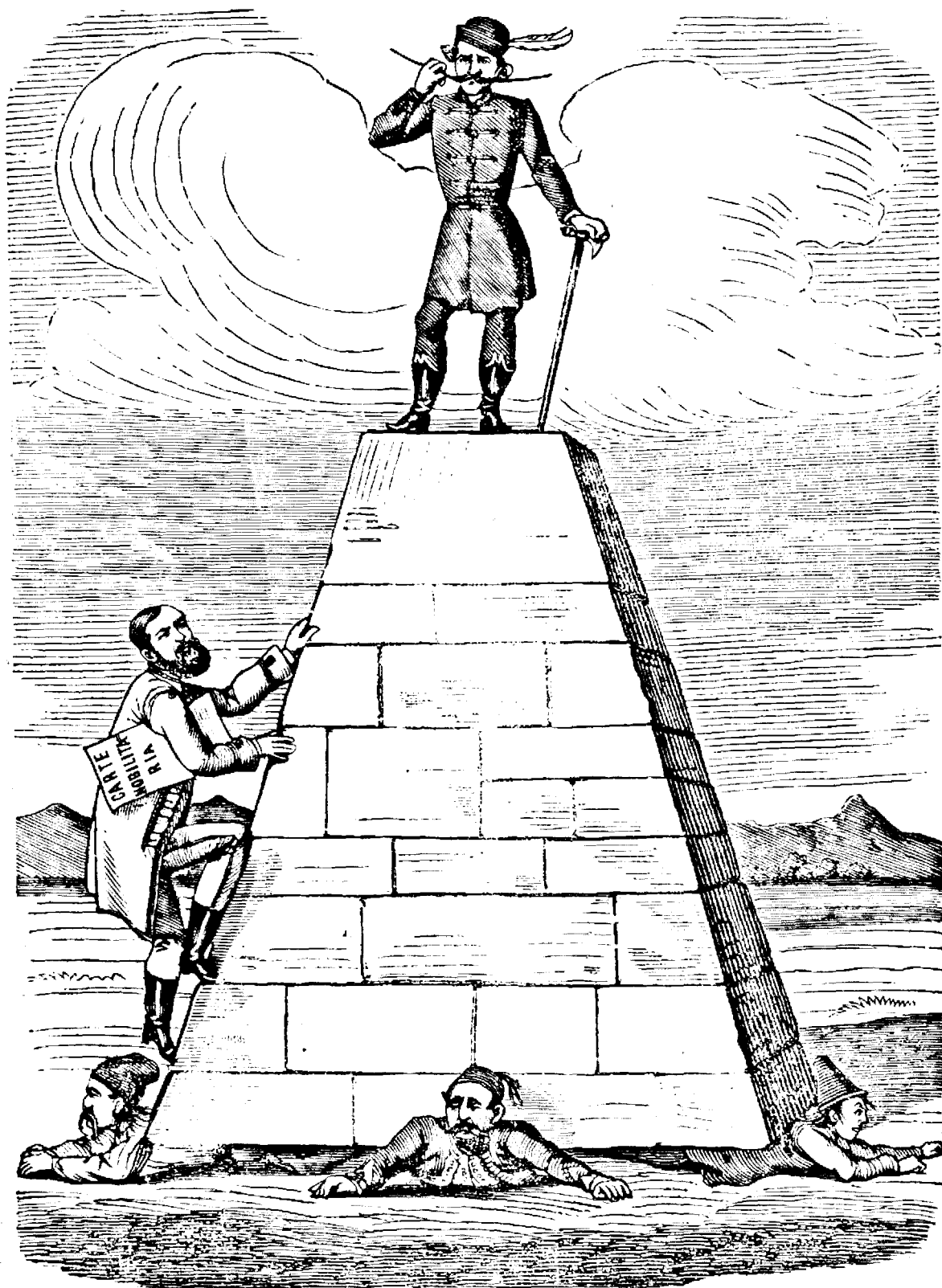
Post'a Gurei Satului.

Calindariulu Gurei Satului pe anulu 1869 va estí in dominec'a víi toria. Pretiulu unui esemplariu 40 cr.

Frundia verde, sarindariu. Ai scrisu frate in sedaru, poti strigá totu váiu si-amaru.

Piramid'a natiunalitatiloru.

(Despre care ni vorbi in dieta unu deputatu romanu.)

— Frate Pista, lasa-me sê me urcu si io la tine, cã si io sum — nemesiu!

Proprietariu, redactoru respunsiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin Aleandru Xocsi. Piat'a de pescir. 9.